

La veu de l'ANC, en solitari, entra fins a les sales de la Diputació de Barcelona

written by Redacció Unilateral | 11 de juliol de 2019

Dues convocatòries de l'Assemblea Nacional de Catalunya, a les seus d'ERC i JXCAT, i també davant la Diputació de Barcelona, han generat nerviosisme entre els quadres dels partits sobiranistes. La teranyina de relacions personals que té l'ANC dins dels partits polítics és molt densa. La catalanitat gaudeix d'un àmbit de relacions privades impenetrables sobre les quals és difícil fer pronòstics.

Aquestes relacions, gens evidents, afloren de forma molt diversa en la proximitat per fer efectiu l'acord entre JXCAT i PSC a la Diputació de Barcelona. El marc de silenci que ha caracteritzat sempre l'acció institucional de les diputacions provincials ara ha estat alterat. De fet, físicament, durant les queixes a la Rambla de Catalunya en el ple de constitució de la institució els diputats provincials han manifestat el seu malestar pel soroll reivindicatiu dels manifestants. Un indicador de com han canviat les coses.

Hi ha ràbia i impotència a les bases independentistes. Entre els catalans, expressen els manifestants convocats per l'ANC, no s'entén com hem pogut passar en un període tan curt de temps de voler fer la independència a administrar les engrunes del poder colonial espanyol. Durant aquestes dues concentracions, segons el relat persistent dels presents, Carles Puigdemont i Quim Torra, però també bona part dels presos polítics, han caigut d'un pedestal fictici de prestigi i consideració.

"STOP155" no és una simple reacció oportunista, expressa la Meritxell. Ella havia demanat el vot per Carles Puigdemont per

a les eleccions del 21 de desembre de 2017, convocades per les autoritats espanyols amb la connivència catalana. En aquell moment, diu, ja ho va veure estrany que no hi hagués una resposta més contundent de boicot o de menyspreu. I és que, dedueix ara, es van celebrar en els mateixos termes que ara s'ha acordat perdre la Diputació de Barcelona.

Els catalans, sota un sol de justícia, amb una severitat de cor sense igual, xiulen l'entrada i sortida dels polítics que han votat ells mateixos, i descobreixen amb perplexitat que l'engany col·lectiu pot ésser més gros del que es pensen.

En un grup de discussió, un cop conegut que els Comuns també presenten candidat a presidir la institució provincial, apareix una espurna d'esperança. Podria ser només una estratègia per guanyar temps però ja es veurà. El debat s'encarrila cap a la posició de conformitat de Carles Puigdemont amb el pacte entre JXCAT i PSC. Les possibles raons, d'entre les quals cap, cap, és versemblant, per a la gent que aguanta la seva posició en la vorera d'asfalt.

Carles Puigdemont, ni cap membre del govern legítim, han estat detinguts per les autoritats espanyoles. Sempre s'han avançat als esdeveniments, i o bé s'han lliurat o bé han fugit. No han plantat cara ni s'han decidit obertament a cremar les naus per la independència de Catalunya. En ells, a diferència de la majoria dels catalans, hi ha la idea de donar suport a la independència però no de forma excloent ni determinada. Un estira i arronsa, conclou el grup de debat, que ja es veu que no porta cap a res.

Els voluntaris de l'ANC, amb rigorosa disciplina, es coordinen perfectament amb el dispositiu de seguretat dels Mossos. Entre ells, hi ha una estranya sensació. Comencen a adonar-se, per les cares dels polítics i dels funcionaris de l'entorn en les cèntriques terrasses, que hi ha alguna pretensió de fer-los marginals, àdhuc radicals. I en canvi, són catalans com ells. Catalans que reprimeixen i dissimulen, cínicament, totes les

bondats catalanes, emocions d'un poble secular.

Les emocions les contenen els catalans que han renunciat a la llibertat i creuen que podran viure feliços així. Els altres, damunt l'asfalt roent, en canvi criden i xiulen tant com poden: "botiflers" , "in-inde-independència",... S'ha acabat el silenci, els catalans volen parlar i fer-ho amb veu alta. Volen saber-ho tot i que no es decideixi res des del despatxos, diu un dels socis de l'ANC davant de la Diputació de Barcelona.